

Konečně se udělalo pěkně a rtuť teploměru se vyšplhala na 18 st. Ráno jsme vyrazili na Šternberk, kde jsme měli sraz s Mírou a Lenkou. Koupili jsme lístky a než začala prohlídka, poslechli jsme si výklad o sokolnictví, který vykládali na nádvoří nějací místní nadšenci. Po prohlídce hradu, která se mi zdála provedena letem světem, jsem šli na jídlo do místní restaurace v podhradí. Bylo zde docela prázdná a tak jsme mysleli,, že budeme obslouženi rychle. Nějaký mladý pinglík za chvíli přinesl objednanou svíčkovou. V níž jsme měli okurky a houby. Nedostali jsme příbory. Když donesl pití, mimo jedné koly, požádali jsme ho příbory. Příbory byly přinesené i s Mirkovou porcí smažených kuřecích prsíček. Objednával si krutí prsa. Míra ho ještě upozornil, že nedostal polévku. V mžiku se vrátil s jedním prázdným talířem a za chvíli přinesl nalitý talíř a prázdný si odnesl. Vedle si u stolu stěžovali pinglovi, že nedostali myslivecké. Ty jsme zřejmě snědli my. Když jsme po půl hodině dojedli, Kristýnka se Šárkou nedostali svoje vepřové se zelím. Pingl je měl na pultě a očividně byl rád, že je udal. Vrchní se při placení omlouval, že je tu pingl novejš. No taky se mu pěkně třásly ruce. Po zaplacení jsme vyrazili po červené do Ratají. Terén byl neschůdný a s kočárkem se blbě jelo. Když jsem Honzíkovi chtěl ulomit kůru na ložku, ulomil jsem špičku svého památného loveckého nože. Na vlakové zastávce v Ratajích jsme potkali Alenu, která cestovala domů. Vzali jsme ji s sebou. Cestou nám docházel benzin. Široko daleko dle mapy nebyla pumpa. V Ratajích jsme naštěstí jednu objevili. Poseděli jsme ještě chvíli v hospodě a jeli domů.